

let af Finanzministeren, eller om det skulde tiltraade Thinget at slaae ind paa en anden Vet, om hvilken det lod sig haabe, at den sikkere vilde føre til det Maal, at medføre nogen Forbedring i disse Mænds Stilling. Det er forekommet Udvalget, at der var Anledning til at tage dette under Overveelse, ikke alene fordi det er første Gang, at denne Sag ordnes ved Lov, men tillige og væsentlig, fordi Telegraphvæsenet er en ny Institution, hvis Udvikling er i rask Fremadskriden, og hvis Stilling endnu ikke kan anses for endelig afgjort; thi der er Mange, der ere af den Anskuelse, at det Naturlige vilde være at forene Telegraphvæsenet med Postvæsenet og begge disse Institutioner igjen med Fernbanevæsenet. Dette synes at støtte den Anskuelse, der i det andet Thing har gjort sig gjældende med Hensyn til Pensionsrets Meddelelse, og Udvalgets Fleertal har derfor troet i dette Punkt at burde vise Smødelommen imod denne det andet Things Anskuelse. Men ved Siden deraf have ogsaa alle Udvalgets Medlemmer været aldeles enige om, at, naar man udelod Pensionsretten, vilde det være baade reskærdigt og i høj Grad billigt mod Telegraphvæsenets Personale, at man paa anden Maade satte det istand til at skaffe sig en Alderdomsforsørgelse, og det vil jo ikke kunne skee, medmindre der gives et Tillæg til de i Lovforslaget opførte Lønninger. Udvalget har derfor foreslaaet, at der gives et Tillæg af 100 Rd. til de Lønninger, der ere opførte for de to Telegraphingenieurer, for de 8 høist lønnede Assistentter og for de 4 derefter med 900 Rd. lønnede Assistentter. Det er jo kun et meget indskrænket Antal Personer, som der her handles om; det langt større Antal falder ind under Begrebet „de øvrige Assistentter“ og „Telegraphister“. For „de øvrige Assistentters“ Bedkommende har Udvalget tilladt sig at foreslaae, at der gaaes frem i Analogi med, hvad der er vedtaget for Postvæsenets Bedkommende. Der er nemlig med Hensyn til Postvæsenets Bestillingsmænd ydet Regjeringen en Frihed til at give et vist Antal, der har tjent i en vis Mærskle, kongelig Udnevnelse. Paa samme Maade har Udvalget her foreslaaet, at der skulde kunne gives

indtil Halvdelen af „de øvrige Assistentter“, som have tjent mindst 10 Aar i Post- eller Telegraphvæsenet, et aarligt Tillæg af 50 Rd., og at der paa samme Maade skulde kunne ydes en Trediedeel af Telegraphisterne, hvis Lønninger i det andet Thing — og det har glædet Udvalget, at dette er skeet saaledes — ere ansatte til 600, 500 og 400 Rd., et aarligt Tillæg af 30 Rd., hvorhos det er foreslaaet, at, dersom en Telegraphist, der faaar dette Tillæg, rykker op til at blive Assistent og derved ikke opnaaer nogen Lønningsforbedring, da skal det være ham tilladt fremdeles at oppebære dette Tillæg, indtil det erstattes ham ved Forbedring af hans Lønning som Assistent. Et æret Medlem af Udvalget har principalt tiltraadt Finanzministerens Endringsforslag, idet det ærede Medlem har anseet det for rigtigt ikke at gjøre andre Regler gjældende med Hensyn til disse Embeds- og Bestillingsmænd end med Hensyn til andre. Udvalgets øvrige Medlemmer havde gjerne fulgt dette ærede Medlem, hvis man havde næret den Overbeviisning, at man ved at gjøre det i Virkeligheden vilde gavne Telegraphvæsenets Personale. Man har imidlertid været af den Anskuelse, at de Forslag, som nu ere fremsatte af Udvalgets Fleertal, ville have mere Udbytte til at føre til et praktisk, heldbringende Resultat for Personalet end Finanzministerens. Jeg skal derfor anbefale dem til Vedtagelse.

Spørg: Jeg har ikke kunnet dele det ærede Fleertals Mening i denne Sag, og jeg skal, idet jeg tvøvrigt henholder mig til, hvad der staaer i Betænkningen, kortelig tilføie, at jeg anseer det for urigtigt, at Love, der blive givne for to hinanden saa nær beslægtede Institutioner som Post- og Telegraphvæsenet, hvis Bestillingsmænd, som antydet i Betænkningen, kunne gaae over fra den ene Institution til den anden, indeholde forskellige Principer, og det selv, skjøndt de gives i den samme Rigsdagssession. Jeg kan ikke ansee den Omstændighed, at det er en ny Institution, hvorom her er Tale, for at være nok til at begrunde en saadan principiel Forskjellighed, thi ogsaa de Love, der blive givne for